

Alehagesa

Hon var född 1832 på Hönsäter där hennes far arbetade vid alunbruket. Hon gifte sig med en stenhuggare, Per Jonsson och blev bosatt i Alehagen, på Österplanasidan av Stenåsen.

Stina Kajsa hette hon och efter makens död 1886 återtog hon sitt flicknamn Wänerlind. Utom de vardagliga arbeten som hon hade att sköta var hon också en s. k. "klok gumma", med särskild betoning på ordet "klok". Hon kunde bota en hel del krämpor både på människor och djur enligt vad det berättades. Ett exempel: En dräng kom en dag till henne, han hade fått konstigt utslag på runt kroppen. "Dä ä näelset" (bältros) sa Alehagesa, "å dä va välditt va dä har gått långt, dä fattas bara lite i att dä går runt hele kroppen på däk, å finge dä gära dä då dör du. Men vi sa motat. Så gjorde hon ett ritande på kroppen vid ändarna på utslaget. "Se så, nu får dä ente gå längre!" Därefter smorde hon med salva och tre dagar efter var drängen bra.

"Alehages ho va ente dom" säger en gammal lantbrukare. "Ho bota bå folk och fä, å ho hade inge hokus elle konster för säk, men ho va en kloker gumma!"

Stina Kajsa hade en läkarbok efter sin far som var värmlänning. Ur den boken hade hon kanske lärt sig en del om örter som läkemedel. Boken kom bort och den som tog den blev sedan "djurläkare". Han omkom dock senare på något våldsamt sätt. "Nu går dä igen", sa Stina Kajsa när hon fick veta det.